

Sygn. akt II K 131/17

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 maja 2017 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Czaplińska

Protokolant: Anita Grunt

przy udziale Prokuratora Anny Menażyk

po rozpoznaniu w dniu 27 kwietnia 2017 roku sprawy

A. S. (1), syna S. i K. z domu N.,

urodzonego dnia (...) w W.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie z dnia 10 lipca 2012 roku w sprawie o sygn. akt **IV K 1346/11** za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 19 października 2011 roku na karę grzywny w wymiarze 30 (trzydziestu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda; kara grzywny została wykonana w całości;
2. Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa w W. z dnia 3 sierpnia 2015 roku w sprawie o sygn. akt **III K 544/15** za ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k. k. popełnionych w dniach: 11 czerwca 2015 roku, w okresie od 24 maja do 16 czerwca 2015 roku, 16 kwietnia 2015 roku, 17 kwietnia 2015 roku, 28 maja 2015 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 (trzech) lat tytułem próby oraz karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) złotych każda; postanowieniem z dnia 11 lipca 2016 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary;
3. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 22 grudnia 2016 roku w sprawie o sygn. akt **II K 632/16** za przestępstwo z art. 13 § 1 k. k. w zw. z art. 286 § 1 k. k. w zb. z art. 297 § 1 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. popełnione w dniu 22 stycznia 2016 roku na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

o r z e k a:

I. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k. k., art. 85 a k. k., art. 86 § 1 k. k., art. 87 § 1 k. k., art. 91 § 2 k. k. łączy kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności orzeczone w wyrokach: Sądu Rejonowego dla Warszawy - Mokotowa w W. z dnia 3 sierpnia 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt **III K 544/15** oraz Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 22 grudnia 2016 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 632/16** i jako karę łączną wymierza skazanemu A. S. (1) karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 572 k. p. k. w zw. z art. 85 § 2 k. k. a contrario umarza postępowanie o wydanie wyroku łącznego w zakresie dotyczącym kary orzeczonej wyrokiem wydanym w sprawie IV K 1346/11 Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie;

III. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie I. sentencji wyroku zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie III K 544/15 Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa w W. w dniach 16 czerwca 2015 roku i 17 czerwca 2015 roku oraz od dnia 13 grudnia 2016 roku do dnia 5 maja 2017 roku, przyjmując iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

IV. w pozostałym zakresie orzeczenia zawarte w wyrokach ulegających połączeniu podlegają odrębnemu wykonaniu;

V. na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, które przejmuje na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 131/17

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje:

A. S. (1) skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie z dnia 10 lipca 2012 roku w sprawie o sygn. akt **IV K 1346/11** za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 19 października 2011 roku na karę grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych po 10 złotych każda; kara grzywny została wykonana w całości.

Dowód: odpis wyroku w sprawie IV K 1346/11 SR dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie – k. 32; informacja o pobytach i orzeczeniach – k. 2 – 6, 18 – 20; dane o karalności - k. 14 - 16

A. S. (1) skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa w W. z dnia 3 sierpnia 2015 roku w sprawie o sygn. akt **III K 544/15** za ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k. k. popełnionych w dniach: 11 czerwca 2015 roku, w okresie od 24 maja do 16 czerwca 2015 roku, 16 kwietnia 2015 roku, 17 kwietnia 2015 roku, 28 maja 2015 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat tytułem próby oraz karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 20 złotych każda; postanowieniem z dnia 11 lipca 2016 roku zarządono wykonanie warunkowo zawieszony kary.

Dowód: odpis wyroku w sprawie III K 544/15 SR dla Warszawy – M. w W. – k.22 - 23; informacja o pobytach i orzeczeniach – k. 2 – 6, 18 – 20; dane o karalności - k. 14 - 16

A. S. (1) skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 22 grudnia 2016 roku w sprawie o sygn. akt **II K 632/16** za przestępstwo z art. 13 § 1 k. k. w zw. z art. 286 § 1 k. k. w zb. z art. 297 § 1 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. popełnione w dniu 22 stycznia 2016 roku na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 10 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 632/16 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku – k. 24; informacja o pobytach i orzeczeniach – k. 2 – 6, 18 – 20; dane o karalności - k. 14 - 16

Z opinii o skazanym z Zakładu Karnego G. – P. w G. wynika, że jego zachowanie należy uznać za umiarkowane. Wobec położonych nie zawsze prezentuje postawę regulaminową. W grupie wychowawczej nie zawsze funkcjonuje prawidłowo, odnotowano sytuację konfliktową z udziałem skazanego. Dotychczas był dwukrotnie karany dyscyplinarnie, nie był nagradzany. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie zwykłym, nie wykazał motywacji do odbywania kary w systemie programowanego oddziaływania Deklaruje przynależność do nieformalnych

struktur podkultury przestępczej, z tego powodu często dochodzi do sytuacji konfliktowych z jego udziałem. Nie przejawiał zachowań agresywnych, samoagresji, nie były stosowane wobec niego środki przymusu bezpośredniego. Jest bezkrytyczny do popełnionego przestępstwa. Prognoza penitencjarna jest pozytywna.

Dowód: opinia o skazanym - k. 17; informacja o pobytach orzeczeniach – k. 2 – 6, 18 – 20

Skazany A. S. (1) był uprzednio trzykrotnie karany przez Sąd.

Dowód: dane o karalności – k. 14 – 16

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, które zostały ujawnione w toku rozprawy, w szczególności w postaci odpisów wyroków, opinii o skazanym, informacji o pobytach i orzeczeniach oraz danych o karalności.

Sąd dał wiarę tym dokumentom uznając, że nie budzą one wątpliwości co do rzetelności i autentyczności zgromadzonych w nich informacji. Zostały one sporządzone przez uprawnione do tego osoby, a żadna ze stron nie kwestionowała ich wiarygodności. Dokumenty ujawnione w toku rozprawy łączą się w spójną i logiczną całość i w ocenie Sądu, pozwalają odtworzyć stan faktyczny niezbędny do rozstrzygnięcia o wniosku skazanego.

W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, że wydając wyrok łączny w niniejszej sprawie, Sąd – mając na uwadze dyspozycję art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. – o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw oraz treść art. 4 § 1 k. k. – obowiązany był rozważyć, które z przepisów o karze łącznej (tj. w brzmieniu sprzed nowelizacji, tj. czyli obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. czy też w brzmieniu znowelizowanym, obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r.) będą korzystniejsze dla skazanego. W ocenie Sądu, korzystniejsze dla skazanego są aktualnie obowiązujące przepisy o karze łącznej, albowiem w myśl tych przepisów, możliwe jest połączenie kar orzeczonych wobec A. S. wyrokami wymienionymi w punktach 2. i 3. komparycji wyroku i orzeczenie jednej kary łącznej, podczas gdy - w oparciu o przepisy obowiązujące do dnia 30 czerwca 2015 r. – nie byłoby możliwe połączenie żadnych z kar jednostkowych orzeczonych wobec tego skazanego (z uwagi na dotychczasowe brzmienie art. 85 k. k., w myśl którego sąd orzekał karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, co do któregokolwiek z tych przestępstw – i wymierzono za te przestępstwa kary tego samego rodzaju). Wobec powyższego, zgodnie z dyspozycją art. 4 § 1 k. k., Sąd wydając wyrok łączny w niniejszej sprawie opierał się o przepisy o karze łącznej obowiązujące od dnia 1 lipca 2015 roku, jako korzystniejsze dla skazanego.

Mając na uwadze aktualne brzmienie art. 85 § 1 k. k. (w myśl którego, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną), Sąd uznał że w stosunku do skazanego A. S. (1) zachodzą przesłanki do połączenia kar pozbawienia wolności i kary ograniczenia wolności orzeczonych wyrokami wydanymi w sprawach wymienionych w punktach 2. i 3. komparycji wyroku (punkt I. sentencji wyroku łącznego). Mając na uwadze, iż - zgodnie z aktualnym brzmieniem art. 85 § 2 k. k. – podstawą orzeczenia kary łącznej są kary podlegające wykonaniu (z zastrzeżeniem art. 89 k. k.), Sąd w punkcie II. sentencji wyroku na podstawie art. 572 k. p. k. w zw. z art. 85 § 2 k. k. a contrario umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego w zakresie dotyczącym wyroku wydanego w sprawie IV K 1346/11 SR dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie uwagi na wykonanie w całości orzeczonej tym wyrokiem kary grzywny.

Kwestią podlegającą rozważeniu i decydującą o możliwości połączenia kar było ustalenie, czy kary wymierzone za przestępstwa przypisane skazanemu, a objęte wyrokami podlegającymi łączeniu, są karami tego samego rodzaju. W wyrokach podlegających łączeniu

A. S. (1) skazany został na kary pozbawienia wolności oraz karę ograniczenia wolności, które - zgodnie z dyspozycją art. 87 § 1 k. k. - podlegają łączeniu. Jednocześnie należy podkreślić, iż w przedmiotowej sprawie nie miała zastosowania dyspozycja art. 87 § 2 k. k., albowiem – zgodnie z poglądem przyjętym w doktrynie – przepis ten ma

zastosowanie w sytuacji, gdy połączeniu podlegają co najmniej dwie kary pozbawienia wolności i co najmniej dwie kary ograniczenia wolności, tymczasem w niniejszej sprawie połączeniu podlegały dwie kary pozbawienia wolności i jedna kara ograniczenia wolności, dlatego też Sąd zastosował dyspozycję art. 87 § 1 k. k. i orzekł karę łączną pozbawienia wolności (przyjmując, że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności).

W punkcie I. sentencji wyroku łącznego Sąd połączył kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności orzeczone w wyrokach wymienionych w punktach 2. i 3. komparycji wyroku i jako karę łączną wymierzył A. S. (1) karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzając karę łączną Sąd nie rozważa ponownie kwestii społecznej szkodliwości czynów, za które zostały orzeczone kary ani też stopnia zawinienia przy popełnieniu wyżej wymienionych czynów. Sąd, zgodnie z art. 85 a k. k., winien mieć na uwadze prewencję indywidualną wobec oskarżonego – w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego – skazanego, jak też względy prewencji generalnej. Ponadto Sąd winien rozważyć kwestię czy przestępstwa, za które zostały orzeczone kary jednostkowe są jedno- czy też różnorodnej, czy zostały popełnione w krótkich czy też znacznych odstępach czasu. Przestępstwa objęte wyrokami wskazanymi w punkcie I. sentencji wyroku łącznego są przestępstwami różnorodnymi, wymierzonymi przeciwko różnym dobrom prawnym, tj. mieniu oraz obrotowi gospodarczemu, a popełnione zostały na przestrzeni stosunkowo długiego okresu czasu (tj. w okresie od 16 kwietnia 2015 roku do 22 stycznia 2016 roku), co przemawia za celowością zastosowania przy łączeniu kar jednostkowych w przeważającej mierze zasady kumulacji.

Nie ulega również wątpliwości, iż względy prewencji zarówno generalnej, jak i indywidualnej nakazują zastosowanie wobec skazanego przynajmniej częściowej kumulacji kar. A. S. (1), mimo młodego wieku, był już trzykrotnie karany przez sąd. Zgodnie z poglądem wyrażonym przez Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 12 lipca 2000 r.: „decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma względ na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popełnienie dwóch lub więcej przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. Absorpcję kar należy stosować bardzo ostrożnie, biorąc pod uwagę negatywną co do sprawcy przesłankę prognostyczną, jaką jest popełnienie kilku przestępstw” (II AKa 171/00, OSA 2001/2/5).

Sąd miał także na uwadze fakt, iż popełnienie dwóch lub więcej przestępstw jest zasadniczo okolicznością obciążającą i w związku z tym kara łączna nie może stanowić niczym nie uzasadnionej premii dla skazanego płynącej jedynie z faktu popełnienia większej liczby przestępstw („Kodeks karny-komentarz” pod red. A. Wąska, Gdańsk 2000, t. II, s. 261-263). A za taką właśnie premię należałoby uznać wymierzenie skazanemu kary łącznej z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że w badanym przypadku brak jest podstaw do całkowitego zastosowania zasady absorpcji kar jednostkowych. Należy bowiem mieć na uwadze, że A. S. (1) wielokrotnie popełnił przestępstwa. Zachowanie skazanego wskazuje na jego niepoprawność. Upřednie skazania nie powstrzymały go przed ponownym naruszeniem porządku prawnego. Z tych przyczyn, w ocenie Sądu, przyznanie prymatu zasadzie absorpcji przyczyniłoby się do wzbudzenia u skazanego poczucia bezkarności. Jednocześnie Sąd miał na względzie treść opinii o skazanym z Zakładu Karnego G. – P. w G..

Sąd Najwyższy niejednokrotnie podkreślał, iż stosowanie jednej z wyżej wymienionych zasad, absorpcji czy też kumulacji w pełnym zakresie z wyłączeniem zasady przeciwnej, winno mieć miejsce jedynie wyjątkowo. Podzielając ten pogląd, Sąd wymierzył karę łączną pozbawienia wolności przy zastosowaniu zarówno zasady absorpcji, jak i kumulacji.

Z tych przyczyn Sąd uznał, że kara łączna we wskazanym powyżej wymiarze będzie w należyty sposób oddziaływać prewencyjnie na skazanego.

Co do pozostałych rozstrzygnięć zawartych w wyrokach podlegających łączeniu, Sąd ustalił, że podlegają one odrębnemu wykonaniu.

W punkcie III. sentencji wyroku Sąd zaliczył skazanemu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności odpowiednie okresy rzeczywistego pozbawienia wolności.

Ponadto Sąd zwolnił skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem o wydanie wyroku łącznego, uznając, że nie jest on w stanie ich ponieść.